

Na ziemiach polskich pierwszy mecz koszykówki został rozegrany przez kobiety. Miało to miejsce 29 czerwca 1909 roku we Lwowie – w zawodach odbywających się na trawiastym boisku z koszami bez tablic, zagrało sześć zespołów gimnazjalnych. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, koszykówka stała się sportem powszechnie nauczaniem w szkołach podstawowych i średnich. W styczniu 1919 odbył się pierwszy centralny turniej koszykówki mężczyzn. W kolejnych latach (aż do 1928) organizowano w Polsce bardzo wiele zawodów koszykówki zarówno męskiej, jak i kobiecej, rozgrywanych przez drużyny szkół średnich. Pierwsze oficjalne Mistrzostwa Polski miały miejsce we wrześniu roku 1929 w Krakowie. Mistrzostwa te dotyczyły koszykówki mężczyzn oraz kobiet. Według innych źródeł, pierwsze mistrzostwa Polski w koszykówce odbyły się w 1928 roku[1][6], natomiast w koszykówce kobiet w 1929 roku[6]. Pierwszy międzynarodowy mecz koszykówki w którym brała udział Polska, rozegrały kobiety[21]. Ten mecz między Polską a Szwecją rozegrany został w czerwcu 1930 w Krakowie[21]. Polki wygrały 30:13[21]. Pierwszy międzynarodowy mecz koszykówki mężczyzn Polska rozegrała z Estonią[22]. Spotkanie to miało miejsce w Tallinie w lutym 1935 roku[22]. W tym samym roku reprezentacja kobiet zdobyła złoty medal na Akademickich Mistrzostwach Świata w Budapeszcie[21]. W 1936 koszykówka stała się sportem olimpijskim[23]. Polska zajęła wtedy IV miejsce i było to najwyższe miejsce wśród krajów europejskich[23]. W 1938 roku w Rzymie miały miejsce pierwsze oficjalne Mistrzostwa Europy w koszykówce kobiet – Polska zajęła III miejsce[21].

19 lutego 1928 roku, z inicjatywy doktora medycyny Tadeusza Chrapkowskiego, powstał Polski Związek Gier Sportowych, obejmujący koszykówkę oraz dwie inne dyscypliny sportowe (siatkówkę, piłkę ręczną (mężczyźni) i hakenę (kobiety))[1][6][24]. W roku 1934 Polska przystąpiła do FIBA[25]. Polski Związek Gier Sportowych został w 1936 roku przekształcony w Polski Związek Piłki Ręcznej, lecz swoją działalnością nadal obejmował koszykówkę (oraz siatkówkę i piłkę ręczną)[24]. Istniał do września 1939 roku[24].

W roku 1945 w Krakowie został reaktywowany Polski Związek Piłki Ręcznej (głównie dzięki Zygmuntowi Nowakowi)[24]. Mówiąc dokładniej, doszło do przeniesienia siedziby Polskiego Związku Piłki Ręcznej z Krakowa do Warszawy oraz zmienienia nazwy z PZPR na Polski Związek Koszykówki, Siatkówki i Szcypioniarstwa[24]. Skupienie trzech dyscyplin sportowych w jednej sekcji nie sprzyjało prawidłowemu rozwojowi tych sportów[24]. Dlatego w roku 1953 powstały trzy samodzielne sekcje: Koszykówki, Siatkówki oraz Piłki Ręcznej[26]. W roku 1957 poszerzone Plenum Sekcji Piłki Ko-

szkowej¹ powołało Polski Związek Koszykówki z siedzibą w Warszawie[26]. Przyjęto projekt statutu Związku, 1957 roku przez Stołeczną Radę Narodową, dzięki czemu PZKosz otrzymał samodzielność prawną[26]. Pierwsze w historii Walne Zebranie Polskiego Związku Koszykówki odbyło się 6 października 1957[26]. FIBA wyraziło swoje wielkie uznanie dla pracy PZKosz poprzez przyznanie Polsce organizacji Mistrzostw Europy 1958 oraz 1978 w koszykówce kobiet, a także Mistrzostw Europy 1963 w koszykówce mężczyzn[25]. Mistrzostwa z roku 1963 zainaugurowały uroczystości mające na celu uczczenie JUBILEUSZU 50-LECIA KOSZYKÓWKI W POLSCE[25].

który
został
zarejestro-
wany 21
czerwca

---

¹GKKF-głowa krowy kraków fajny